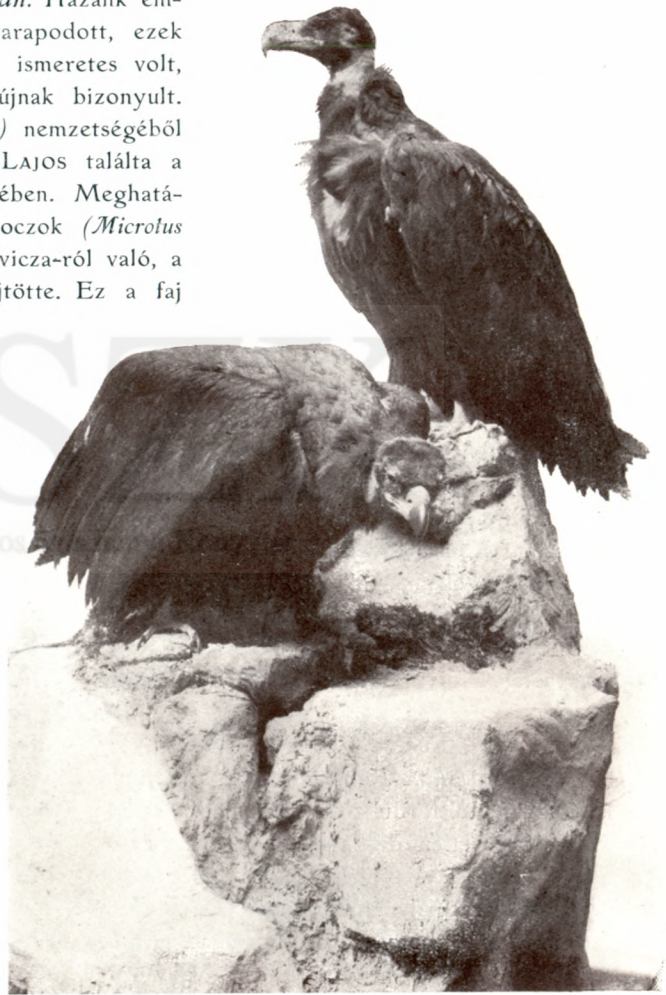

KISEBB KÖZLEMÉNYEK.

Új emlősök Magyarország faunájában. Hazánk emlőseinek sora újabban három fajjal gyarapodott, ezek közül kettő Európa más vidékéről már ismeretes volt, a harmadik azonban a tudományra is újnak bizonyult. Mind a három faj a poczkok (*Microtus*) nemzetségéből való. A két ismert fajt DR. MÉHELY LAJOS találta a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményében. Meghatározása szerint az egyik a csalitjáró poczkok (*Microtus agrestis* LINN.), mely az árvamegyei Oravicza-ról való, a hol annak idején KOCZYÁN ANTAL gyűjtötte. Ez a faj Észak-Európa lakója és főleg Angolországban és Skóciában elterjedt. A másik faj KUNSZT KÁROLY gyűjtéséből származik Csalóköz-Somorja környékéről, a hol, úgy látszik, nem épen ritka. Ez a faj az északi poczkok (*Microtus ratticeps* KEYSL & BLAS.), illetőleg annak közép-európai fajváltozata (var. *Stimmingi* NEHR.). A harmadik, a tudományra is új fajt GERRIT S. MILLER amerikai szakbuvár írta le a «British-Museum»-ban levő és Hátszeg vidékéről, a Retyezát aljáról való példány alapján. A retyezáti poczkot (*Microtus Ulpius* G. MILL.) C. G. DANFORD gyűjtötte 1902 szeptember 20-án. A retyezáti poczkok a havasi poczkok (*Microtus nivalis* MART.) alakköréhez tartozik, melynek részére új alnem (*Chionomys*) felállítására vált szükségessé. —i.

Barátkeselyűk. A M. kir. Mezőgazdasági Múzeum megrendelésére a Hazai Zoologiai Laboratoriumban néhány madárcsoport készül. Ezen csoportok egyikét mellékelt képen mutatjuk be és pedig a barátkeselyű (*Vultur monachus* LINN.) egy párját, melyet 1907 nov.

hónapban Temes vármegyében ejtettek el. — Hasonló kivitelben készül a fakókeselyű (*Gyps fulvus* GM.) és a szakállas saskeselyű (*Gypaëtus barbatus* LINN.) csoportja, mely utóbbi ezen felette ritka madarunk párját

fészkével együtt fogja bemutatni. Ezen csoportok képét annak idején közölni fogjuk. —i.

Vadászok és gyűjtők figyelmébe! A «*Hazai Zoologiai Laboratorium*», a legmelegebb hónapok kivételével, egész éven át, a legjobb árak mellett vesz preparálásra alkalmas, frissen lőtt emlősöket és madarakat. A gyűjtésre és küldésre vonatkozólag felvilágosítással szívesen szolgál az intézet vezetősége (*Budapest, VII., Damjanich-utca 36.*).

Magyar zoologusok működése. A K. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztálya január 3-án tartotta 135. ülését, melyen DR. MÉHELY LAJOS «Két új poczokfaj a magyar faunában» című tanulmányát olvasta fel (lásd előbbi közleményünket), majd előterjesztette PAPP DEZSŐ szolnoki tanár értekezését: «Vándorkagyló (*Dreissena polymorpha* Pall.) a Zagyvából.»

A február 7-iki 136. ülésen DR. HORVÁTH GÉZA «Védekezés a gyapjas pille ellen Észak-Amerikában» című előadásában beszámolt múlt évi amerikai utazása alkalmával az Egyesült Államok kormányának meghívására ez ügyben tett megfigyeléseiről. Utána DR. MÉHELY LAJOS bucsúzóját olvasta fel, melyben az «Állattani Közlemények» szerkesztésétől való visszalépése alkalmából visszapillantást nyújt a hat évfolyamban követett irányról és az elért eredményekről. Végül megválasztotta a szakosztály a folyóirat szerkesztőjévé DR. SOÓS LAJOST. —i.

Kék oroszlán. Kék oroszlán! Hát ilyen is létezik? Hol fordul elő? Csak nem Közép-Afrika ismeretlen dzsungelje szülte ezt az új nagy emlőst is? — fogják azonnal kérdezni.

Megnyugtatóan mindjárt a végénél kezdem és elmondom, hogy ilyen a szabad természetben nem létezik sehol, de van vagy volt belőle a messze keleten, a Mennyei Birodalom fővárosában, Pekingben.

Története ez: A császári vagy szent városrészben a múlt évszáz elején misszionáriusok is laktak, a kik akkoriban még a császári család kegyében állottak, hiszen arról volt szó, hogy a dinasztia a keresztény hitre

térjen át. A misszionáriusok külön templommal, lakóházzal és európai színvonalon álló iskolával rendelkeztek, mely utóbbiban egyekben kívül természetrajzi gyűjtemény is volt. Miután a császári ház idővel áttérési szándékáról letett, a misszionáriusoknak sem volt már maradásuk a szent városban. Megkezdődött üldöztetésük, azért elfogadták a császár ajánlatát, hogy részükre a mandzsu városban más templomot és iskolát építtet, de a szent városban lévőt el kell hagyniok. A költözködés meg is történt, régi épületük berendezésének egy részét a szerződés értelmében azonban nem vihették el. Így került a khinai császár tulajdonába az iskola természetrajzi gyűjteménye is, melynek díszét egy kitömött oroszlán képezte.

A mint a császár, a papok távozása után, a szerzett épületeket megtekintette, feltűnt neki az oroszlán, melyre azonnal ki is mondta ítéletét, hogy azt kékre kell festeni, mert sárga oroszlán nem létezik, az oroszlánok mind kék vagy zöld színűek.

És hol látott a hatalmas császár kék és zöld oroszlánt, hogy a sárgát hamisnak tartotta?

Erre is könnyű a válasz. Állatunk Kelet-Ázsiában nem fordul elő, így a császár is csak a díszítésre szolgáló, porcellánból készült és khinai módra stilizált oroszlánokat ismerte, melyeknek máza kék vagy zöld, mert császári, azaz sárga színűt előállítani súlyos büntetéssel járt volna.

Igy lett császári parancsra a gyűjtemény kitömött sárga oroszlánja kék és ha az európai hatalmak felmentő hadseregének romboló fegyverei el nem pusztították, valószínűleg még most is ily állapotban látható Pekingben. —i.

Pályázat. Az angol «The Royal Society for the Protection of Birds» madárvédelmi társulat 1908-ra nemzetközi pályázatot hirdet egy a különböző országokban érvényben levő madárvédelmi törvényekről irandó összehasonlító tanulmány vagy értekezésre («Comparative Legislation for the Protection of Birds»). Nevezett társulat a beérkező legjobb munkáért felajánlja aranyérmét és 20 guinea (500 kor.) díjat. *A pályázat feltételei a következők:*

A tanulmány vagy értekezés tartalmazza az